

برخی اسلامی حرف می‌زنند و قارونی فکر می‌کنند/ عبادت؛ شمش طلای معدن دنیا

مفسر قرآن کریم گفت: برخی که تصور می‌کنند موفقیت مالی و علمی و ... آنان تنها محصول زحمت خودشان است و آن را از خدا نمی‌دانند، قارونی فکر می‌کنند.

مفسر قرآن کریم گفت: برخی که تصور می‌کنند موفقیت مالی و علمی و ... آنان تنها محصول زحمت خودشان است و آن را از خدا نمی‌دانند، قارونی فکر می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا) آیت‌الله العظمی عبدالله جوادی آملی، امروز هفتم دی ماه در درس تفسیر خود در مسجد اعظم در ادامه تفسیر سوره مبارکه زمر گفت: سوره زمر در مکه نازل شد لذا مسائل اعتقادی و اخلاقی و نتیجه بد کار مشرکان در قیامت را بیان کرده است و فرموده قیامت چیزی نیست که کسی به آسانی آن را بفهمد و وقتی ظاهر شد برای همه خلاف تصورشان خواهد بود.

باور شهودی مومنان در قیامت

وی افزود: درباره مومنان که قیامت را باور داشتند فرمود که این باورشان در حد علم حصولی بود ولی در آنجا قیامت را شهود می‌کنند و چیزهایی می‌بینند که تصور نمی‌کردند.

آیت‌الله جوادی آملی بیان کرد: مشرکان هم آنچه سیئه بود آن را حسنه می‌پنداشتند و خیال می‌کردند که این تمدن است و کار خیر است در حالی که داشتند مرتکب سیئه می‌شدند؛ «الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا» (104 کهف) که معلوم می‌شود کارشان حسنه نبوده و دوم اینکه در قیامت باطن سیئات بر آنان روشن و دامنگیر آنان خواهد شد.

این مفسر تصریح کرد: حرام لذت زودگذری دارد که ظاهر آن در دنیا است ولی باطن آن که مار و عقرب است در آخرت آشکار می‌شود؛ اگر کسی گاهی گناهی کند امید بخشش است و با توبه حل می‌شود اما اگر کسی محاط بر سیئه شد در آنجا نیز محاط بر عذاب خواهد بود.

وی با اشاره به ایه شریفه «وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا لِحِثِّهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (12 یونس) افزود: براین اساس برخی انسان‌ها وقتی ضرری می‌بینند ما را می‌خوانند و وقتی نعمتی به آنان دادیم که آن هم بدون تردید از ما هست روی عوض می‌کنند.

برخی اسلامی حرف می‌زنند و قارونی فکر می‌کنند

این مفسر قرآن تاکید کرد: این همان روحیه قارونی است؛ برخی اسلامی حرف می‌زنند و قارونی فکر می‌کنند و می‌گویند دود چراغ خوردیم و عالم شدیم و چه و چه؛ روح آن حرف این است که اسلامی حرف می‌زنند و قارونی فکر می‌کنند ولی اگر بگویند «ما بنا من نعمة فمك» که در ادعیه و تعقیبات نمازها آمده است همه نعمت‌ها را متعلق به خدا می‌داند.

استاد حوزه علمیه اظهار کرد: وقتی خدا به قارون گفت که سهم فقرا را بده گفت من خودم این مال را به دست آوردم ولی خدا قارون را به همین دلیل و قبلی‌های او که از او هم ثروتمند بودند در خاک فرو برد و این سنتی است درباره کیفر بخشی خداوند. این مفسر بیان کرد: فیزیک و ریاضی و ... را می‌توان با درس خواندن به دست آورد و شناخت ولی شناخت دنیا چیزی نیست که با درس خواندن قابل فهم باشد؛ همین دنیا که لهو و لعب است متجر انبیاء و اولیاء است و فردی می‌خواهد که از آن برلیان استخراج کند باید معدن‌شناسی باشد که بتواند خاک را کنار بزند و شمش طلا استخراج کند.

عبادت؛ شمش طلای معدن دنیا

وی افزود: فرمودند شمش طلای دنیا، عبادت است و در همه کارهای سیاسی و اجتماعی و اقتصادی و علمی و ... هم هست فقط یک عاقلی می‌خواهد که شمش طلا را در همه این معادن جستجو و کسب کند و ادعیه و روایات ائمه و ... همه بر این نظر دارد.

این مرجع تقلید ادامه داد: ائمه و انبیاء اصرار و تعلیمشان بر این است که تمام کارهایی که در جامعه هست و خیر و برکت و نورانیتی دارد اما همراهانی دارد که باید تفکیک شوند لذا خدا فرمود اگر چیزی به کسی دادیم از خودش نیست آزمونی الهی به دنبال آن است.

وی تاکید کرد: فرمود روزی را ما تقسیم می‌کنیم و نه به آنکه بیشتر دادیم در نزد ما مقبول تر است و نه آنکه کمتر دادیم هر کدام را با چیزی می‌آزمائیم ولی اکثر مردم نمی‌دانند.

این مفسر عنوان کرد: رسالت رهبران دین این است که ای انسان تو باید نفس را تحت امارت عقل در آوری و فرمودند خود را با استغفار معطر کنید؛ این کار انبیاء است که با درس و تجربه به دست نمی‌آید؛ اصرار آنها این است که آنچه را یادتان می‌دهند که شما نمی‌دانید زیرا ما از کجا بدانیم باطن گناه، سم است.

روزی همه موجودات مقرر است

وی با بیان اینکه اعطای روزی امر مسلمی است کرد: هیچ موجودی نیست که تحت عائله خدا نباشد فرمود ما روزی همه را می‌دهیم اما کم و زیادی آن برای آزمون و امتحان است.

آیت الله جوادی آملی اظهار کرد: نظم دقیق طبیعت مانند نحوه ریزش باران، تولد نوزادان موجودات مختلف و ... اینکه موجودات مانند گوسفندان مادر خود را می‌شناسند و در بیان هزاران گوسفند می‌دانند به چه کسی پناه ببرند بیانگر این است که خدایی که عالم را با نظم دقیق ریاضی آفرید ایا ممکن است انسان را این طور نیافریده باشد و او را امتحان و ابتلاء نکند.